HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קרבן יחיד אינו משתתף לשל צבור: **גמ' מה ראו וכו'.** למתני' דפ"ד דתעניות קאי דתנן התם זמן עני הכהנים והעם תשעה וקשיא ליה מה ראו להימנות הא אפי' כל יחיד יכול לנדב עגלים כתנן לקמן ס"ו: **אלא בשעה וכו'.** וקמ"ל שהעגלים שלהן קודמין לכל אחד עגלים שבשאר: **שניהם שבזיון.** שהיו בזותו הדור כגון חגי זכריה ומלאכי ועזרא ונחמיה: **אלא מעתה.** מעגלים שהתנדבו הן: **דרי"י היא.** הא דלמרינן שעגלים לקרבנות צבור בחיים בשל יחיד אתיא כר' יוסי דתמר': **דבעי הכל היא.** ואפילו כרבנן דע"כ לא פליגי רבנן ור"י אלא בגובה של קרבן: **אלא במכשירי קרבן.** כגון עגלים לקרבנות הכל מודיים דמשתתף מיחיד לצבור: **כתוב אחד נאמר.** מיהו אם מקריב מומר לעבוד בו: **במכשירי קרבן.** כגון כמותם: **ר"ג אומר מפני שיעיה לר' יוסי.** וס"פ מכך בריית' דמגילת תענית מוכח כלמאר ר' יוסי בשם ר' אלעזר דל"ד היא: **בשעת הקרבן.** בזמן שהמזבח קיים: **ר"ש אין נוהגין אלא בשעת הקרבן.** ס"מ לרבנן דפליגי עליה דר"י סוברים דנוהג אפי' אלא בשעת הקרבן ופשיטא שמודים שהיו זמנים להבחת העגלים וכמתניתין דתענית: **והיינו מפענין ואלא מעלימין.** מפני שיו"ט שלהן היה שבני מעגלא בן גיגיתן הקריבו עגלים בשבתא בלא כלתן בתענית פ"ד וחה היה ולמי אתר מחורבן דבזמן הבית אין לוס בשבת בלא ולמ"ד לעיל אתר מחורבן הבית אין מקריבין קרבנות יחיד ולריכו לקרבן צבור ואפשר דלמ"ד לעיל אתר מחורבן הבית אין מקריבין קרבנות יחיד לגמי יהיה להן יו"ט אף אלא בשעת קרבן בשלמא בשעת קרבן ניחא לפי יחיד שמביא קרבן הוה ליה כיו"ט דלמתרינן בריש פרק מקום שנהגו אלא לגמי החורבן מ"ט אלא ולמי אלא לפי לקרבנות צבור התנדבו אלו ואפשר היו"ט דלדורו! ומסתמא לא פליגי רבנן דתמתי' עליה דרבמ"ל דקי"ל כמעשה רב: **מפני'.** לתנן שומרי ספיחים בשביעית וכו' ס"מ לתין העומר ושתי הלחם נתין אלא בשעת הקרבן דכתיב בהו כיי"ו כדמ"ר לעיל אתר מתרן ודכתיב בשמיני עלרת יהיה לכם שפיר משום דכתיב בהו כיי"ו דלמר העומר בא מן"ל ל"ל שומרי ספיחים תיפוק ליה שלפסח לחביתו מה"ל: **אין העומר בא מן הסורית.** רבותא קמ"ל דלפילו מן הסוריא דלמיל לפ"ע במקלת אינו בא כ"ס מחו"ל ממש: **שמן מנינן.** מנחות פ"ט: **שאין נתין אלא מן החדש.** דכתיב ממחר מדשה: **ומן הארץ.** דגבי שתי לחם כתיב ממושבותיכם וגבי עומר כתיב וקלרתם את קלירה ולא קלירי של מ"ל: **שמן מנינן.** בפ"ק דכלים: **והביכורים.** דכתיב ולקחת מראשית כל פרי האדמה שאר מנחי מאכלין: **שמן מנינן.** בפ"ק דשביעית: **מה תרומ רשות.** דכתיב בתרומ ובקלרה תעשות ודרשינן מה תרומ דהוה דוקא רשות שהרי אין לך תרומ שיתרום לשם מלוה לפילו גבי עומר שם מלא תרום אינו תורם לף קליר שמי שהוא רשות הוא לפסוק בשבת אבל קליר של מלוה כגון קליר העומר שמלוה לקוצר לשם העומר דוחה שבת. **ס"ג ר"י דנדפיה דאמר אין העומר בא מן הסוריא.** וכ"ה בשמ' שביעית וס"פ ר"י לשיטתיה דסובר שאין העומר בא אלא מן הארץ ואפילו בשביעית קוצרין אותו בארץ דקליר דיחיד דוחה שביעית מפני שהוא מלוה וס"ה דדוחה שבת: **ד"ה היא.** ומתני' מיירי בשבת בצורת ולא מלאו תבואה בתו"ל ולריכין להביא משפיחי ס"ר: **הכן עומר וכו'.** הא' עומר לם אין זה שם ספיחים מהו שיוקע לצרכו לכתחילה בשביעית: **לא נמלא.** לם מזא בשביעית כקומן על שיריים שאין נאכלין שכרי השיריים לסוכין בתילה וקומן שלאו מתיר שיריים לתילה אינו קומן: **נעשה לחמשה דברים וכו'.** לתנן בפרק קילד נולין ממשה דברים בתין בטומלה ואין נאכלין בטומלה העומר ושתי הלחם וכו' וס"ע עומר שמלא בשביעית אין שיריו נאכל בילו בא בטומלה: **בילד הוא עושה.** לתניכן להביא משפיחי ס"ר: **כה